

La carta d'un estudiant de la UB explicant com se senten milers d'universitaris

L'altre dia vaig rebre amb preocupació i inquietud algunes notícies en relació a les Universitats i l'inici del curs 20/21, en les quals es comentava que aproximadament només la meitat de classes serien presencials degut a la pandèmia del COVID-19. Això va agreujar encara més el meu desacord pel que fa al tracte que estem rebent els estudiants universitaris durant aquesta crisi, doncs gairebé ningú parla de nosaltres als mitjans de comunicació i quan ho fan és només per expressar la poca importància amb la que es pren la nostra formació i vida acadèmica. Per davant d'estudiants, som persones, i com a tals necessitem la interacció social amb els companys, companyes i docents per a dur a terme els estudis amb major eficiència i comoditat.

Per altra banda, estem pagant molts diners de matrícula anual per assistir a unes instal·lacions i no per rebre classes online. Molts vivim en pisos d'estudiants i residències sovint amb preus prohibitius per assistir a la Universitat diàriament, a més de gaudir de l'oportunitat d'independitzar-nos i créixer personalment. Si l'activitat presencial es reduís a la meitat, tots aquests esforços serien en va.

Creiem que l'etapa universitària, de la mateixa manera que l'escolar prèvia (de la qual se'n parla força més), és molt més que rebre classes: és un creixement intel·lectual i personal, juntament amb un aprenentatge social constant degut a la multitud de persones amb interessos diferents que s'hi troba. A la Universitat s'hi duen a terme debats oberts de tota mena, a més d'associacions entre estudiants per a lluitar pels drets de totes les minories silenciades, i el més

important: és un dels pocs llocs on tothom es pot expressar lliurement sense por (en general) a rebre l'impacte dels prejudicis socials tant predominants a aquesta societat i que són fruit principalment de la ignorància. Personalment, a la Universitat és l'únic lloc on he vist a persones socialment excloses en totes les etapes acadèmiques anteriors trobar un grup on encaixen i es senten plenes i segures. Crec que això és encara més important que l'aprenentatge intel·lectual propi. I després de veure les notícies jo em pregunto, perplex: de veritat volen suprimir tots aquests aspectes transcendents del creixement personal dels joves d'aquest país?

Ara, dit això, sóc plenament conscient que la vida de les persones va per davant d'absolutament tot. Tanmateix, es poden buscar solucions alternatives al problema que se'ns planteja pel curs vinent abans de reduir les classes presencials, aconseguint igualment evitar aglomeracions i mantenir les distàncies. Per a iniciar el curs 20/21 de manera totalment presencial es podria augmentar el nombre de personal docent per a fer més grups classe en cada assignatura, ampliar la franja horària diària de classes i millorar les mesures d'higiene a les instal·lacions, entre d'altres.

Entenc que la situació no és fàcil per ningú, però a la vegada crec que s'ha de fer el màxim d'esforços possibles per a assegurar el dret dels universitaris d'assistir presencialment a la totalitat de les seves classes. I és que molts de nosaltres ens hem esforçat moltíssim per accedir al grau de desitjàvem, amb els sacrificis que tot això comporta. És difícil descriure la il·lusió i motivació que comporta el fet d'assistir diàriament a les aules a aprendre juntament amb una comunitat universitària de la qual ens sentim partícips, i ara més que mai necessitem visualitzar el futur retrobament amb aquestes sensacions de cara al curs vinent. Veure'ns parcialment privats d'aquests drets i llibertats sabent que hi ha alternatives per a fer-ho possible seria un daltabaix moral, a més d'un impacte negatiu molt notable per al nostre desenvolupament acadèmic i personal, amb les conseqüències que tot això pugui comportar a la societat. Les noves tecnologies són una eina útil però no s'han de convertir en el pilar fonamental del futur de l'educació, sinó que com a molt ha de ser un complement.

Amb les mesures esmentades i més, assistir al centre educatiu no hauria de ser incompatible amb la salut dels estudiants. I és que és en els temps més difícils quan s'ha de donar suport i invertir en un dels pilars més importants de la nostra societat: l'educació.

Eduard Antentas Oliveras,

Alumne de 3r del doble grau en Matemàtiques i Física a la Universitat de Barcelona